Газета Верховної Ради України

Влада–радам!
Голос України
№ 50 (2297) ▪ Середа, 22 березня 2000 року ▪ Ціна договірна

▪ *Увага! Прем'єра рубрики*

Теореми буття

Кожен, мабуть, десь у потаємних глибинах душі впевнений у своїй унікальності та значимості, та щодня нам доводиться долати перешкоди, поступатися чимось, щось втрачати, щось знаходити. Від цього унікальність і значимість не применшуються. І ми це доводимо собі щодня. Незважаючи ні на що. Така теорема буття.

Наш герой — це будь-хто з вас: посвоєму великий, посвоєму маленький.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

5

▪ *1842 р. Народився Микола Лисенко, видатний український композитор.*

▪ *1924 р. Михайло Грушевський повернувся з еміграції в Україну. Виїхав за кордон у 1919 році.*

▪ *1947 р. У Москві в журналі «Новий мир» почали друкувати першу книгу роману Олеся Гончара «Прапороносці».*

▪ *1950 р. Розпочато експлуатацію літаків «Ан-2» у вантажному і сільськогосподарському варіантах.*

22 березня

Варшавська ініціатива

Двосторонні відносини України і Польщі, міжпарламентські зв'язки, державотворчі процеси, обмін досвідом законодавчої праці буде обговорено під час візиту українських парламентаріїв до Варшави. Делегація, очолювана Головою Верховної Ради України Іваном Плющем, матиме зустрічі у Сеймі і Сенаті Республіки Польща. За програмою візиту глава парламенту України зустрінеться з Президентом Польщі Александром Кваснєвським, візьме участь у роботі форуму країн Центральної Європейської ініціативи, відбудуться двосторонні зустрічі з керівниками парламентів цих країн.

У боргах, як у реп'яхах

Заборгованість України з членських внесків у міжнародні організації в 1999 році становить приблизно шосту частину бюджету — більш як 5 млрд. гривень. Таку цифру наводять експерти Українського центру економічних та політичних досліджень (УЦЕПД). Вони зазначають, що через несплату членських внесків Україна вже втратила право голосу у Всесвітній організації охорони здоров'я, Міжнародній організації праці, на Генеральній Асамблеї ООН. Є реальна загроза втратити його в ЮНЕСКО і МАГАТЕ.

Бюджетне фінансування з відповідних статей украй недостатнє. У 1999 році на ці виплати передбачалося 200 млн. гривень, але за 11 місяців було виділено тільки 29 млн. Причому, як повідомляють експерти, частина коштів використовувалася не за призначенням. Наприклад, 9,2 млн. грн. із цієї суми витрачено на протокольні заходи уряду та придбання автомобілів для Кабінету Міністрів України.

Я вам пишу...

Шапку по кругу?

В одній з газет прочитала про заклик підприємців однієї з фірм скинутися по 10—15 гривень усім громадянам України і розрахуватися із МВФ. Який цинізм! Хто і як використав сотні мільйонів доларів за роки незалежності? Коли я отримаю відповідь від самого Президента, тоді подумаю, чи допомагати державі, яка не допомагає мені. Хотілося б знати також про те, як «працюють» на Україну багато інших кредитів, що за них розплачуватимуться онуки?

Марія ГНІДАЧ.

Бердянськ.

Амністія можлива

Ранкове і денне засідання 21 березня

Парламентська хроніка

Після оголошення запитів народних депутатів Голова Верховної Ради Іван Плющ надав слово для заяв представникам фракцій і груп. Народний депутат Валентин Зубов («Лівий центр»), зокрема, наголосив на катастрофічному становищі, що склалося в аграрному секторі напередодні посівної. Тисячі сільськогосподарських підприємств — колективних і фермерських, за словами депутата, залишилися без пального, техніки і почасти навіть без насіння.

Корисним був і аналіз листів селян. Вони вкрай стривожені своєю беззахисністю в процесі приватизації земельних паїв. Існує небезпека, що приватизовані земельні паї за безцінь можуть перейти у власність людей, які не мають на це жодних законних підстав. Пролунав також заклик припинити «ганебний спектакль» навколо газети «Сільські вісті».

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

І політики вчаться

У вівторок Верховна Рада за сприяння Центру стратегічних досліджень (Україна) та Фонду Конрада Аденауера (Німеччина) провела семінар на тему «Законодавче забезпечення діяльності партій та громадських організацій». На відкритті семінару з промовами виступили голова Комітету Верховної Ради з питань правової реформи О. Задорожний, голова правління Центру стратегічних досліджень П. Жовніренко, а також керівник представництва Фонду Конрада Аденауера в Україні М. Ломан.

До 55-річчя Перемоги

«Спочатку тікали, як хто міг...»

▪ ***Солдатські історії***

Війна застала мене на самому кордоні з Німеччиною, коли проходив строкову військову службу. Наша частина стояла у Перемишлі, і від німців відділяла лише невеличка річка Сян. Не можна сказати, щоб війна застала нас зовсім зненацька. Напередодні командування зібрало політпрацівників та командирів і повідомило про можливість нападу...

Останній день мирного життя запам'ятався яскравою загравою, що стояла над містом. Небо було яскраво-червоне, і в ньому вздовж кордону літали німецькі літаки з білими хрестами на крилах. Та все-таки настрій був непоганий: наступного дня мала бути неділя і ми з нетерпінням чекали звільнень у місто...

(Закінчення на 8-й стор.).

У номер

За поворотом — новий поворот. Що він «СВ» несе?

Новий поворот подій очікується в долі однієї з наймасовіших українських газет «Сільські вісті» (тираж — близько 665 тис. екземплярів). «Першим поворотом» слід вважати дії податкової міліції Радянського району Києва, яка заблокувала банківські рахунки видання, заарештувала запаси паперу. 16 березня черговий номер газети не вийшов. Її керівництво, як повідомляє «Інтерфакс-Україна», заявило: економічні санкції проти «Сільських вістей» запроваджено через те, що газета не підтримує курсу нинішньої влади.

І ось — «промінь надії»: Президент України Леонід Кучма висловився за те, щоб податкова міліція призупинила санкції щодо газети «Сільські вісті».

Як учора повідомив нам заступник головного редактора «СВ» Юрій Моторний, банківський рахунок видання розблоковано, газета готується до відновлення випуску чергового номера. З чим колег і вітаємо, пам'ятаючи слова Леоніда Даниловича про те, що він «щиро зацікавлений», аби ситуацію навколо «Сільських вістей» було вивчено і їй було дано оцінку.

▪ *Цілком відновлено енергопостачання в 144 населених пунктах країни, що вихідними постраждали від негоди.*

▪ *Через суддівське свавілля в чемпіонаті України з баскетболу керівництво клубу «Козачка—ЗАЛК» вирішило зняти команду з розіграшу.*

▪ *На узбережжі кримського села Курортне знайдено тіла трьох рибалок, які ще 17 березня вийшли на катері в море і загинули під час шторму.*

P. S.

На волю вийдуть 33 тисячі засуджених

У номер

УКРАЇНА
ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ

ПОСТАНОВА

м. Київ

17 березня 2000 року № 36

Про призначення повторних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі

На підставі постанови Центральної виборчої комісії від 27 січня 1999 року № 7 «Про результати перевірки заяв і скарг учасників виборчого процесу при проведенні повторних виборів 20 грудня 1998 року у виборчому окрузі № 221 (м. Київ)», у зв'язку з виділенням коштів з державного бюджету України на проведення повторних виборів та відповідно до пункту 17 статті 11, статті 48 Закону України «Про вибори народних депутатів України», статей 11, 12, пункту 20 статті 14 Закону України «Про Центральну виборчу комісію» Центральна виборча комісія постановляє:

1. Призначити повторні вибори народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 221 (м. Київ) на неділю, 25 червня 2000 року.

2. Організацію і проведення повторних виборів народного депутата України покласти на окружну виборчу комісію виборчого округу № 221, утворену постановою Центральної виборчої комісії від 6 січня 1998 року № 5 «Про утворення окружних виборчих комісій по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року в одномандатних виборчих округах на території міста Києва», та на дільничні виборчі комісії, утворені для проведення виборів народних депутатів України 29 березня 1998 року.

3. Мінській, Подільській, Шевченківській районним радам та Пуща-Водицькій селищній раді Подільського району м. Києва забезпечити у разі необхідності внесення в установленому законом порядку змін до складу дільничних виборчих комісій, що були утворені для проведення виборів народних депутатів України 29 березня 1998 року.

4. Цю постанову опублікувати в газеті «Голос України», а також надіслати Київській міській раді для оприлюднення в місцевих засобах масової інформації.

Голова
Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

УКРАЇНА
ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ

ПОСТАНОВА

м. Київ

17 березня 2000 року № 37

Про призначення виборів народних депутатів України в одномандатних виборчих округах замість депутатів, які вибули

На підставі постанов Верховної Ради України від 17 листопада 1998 року № 247-XIV, від 24 березня 1999 року № 545-XIV, від 22 лютого 2000 року № 1488-III, від 2 березня 2000 року № 1507-III, від 2 березня 2000 року № 1508-III, від 16 березня 2000 року № 1542-III, рішення Київського міського суду від 2 липня 1999 року (справа № 2-7) про дострокове припинення повноважень народних депутатів України та відповідно до пункту 20 статті 11, статті 50 Закону України «Про вибори народних депутатів України», статей 11, 12, пункту 23 статті 14 Закону України «Про Центральну виборчу комісію» Центральна виборча комісія постановляє:

1. Призначити вибори народних депутатів України замість депутатів, які вибули, в одномандатних виборчих округах № 36 (Дніпропетровська область), № 41 (Донецька область), № 64 (Житомирська область), № 78 (Запорізька область), № 99 (Кіровоградська область), № 115 (Львівська область), № 130 (Миколаївська область), № 143 (Одеська область), № 167 (Тернопільська область) на неділю, 25 червня 2000 року.

2. Дніпропетровській, Донецькій, Житомирській, Запорізькій, Кіровоградській, Львівській, Миколаївській, Одеській, Тернопільській обласним радам утворити окружні виборчі комісії по виборах народних депутатів України в порядку і строки, встановлені статтею 10 Закону України «Про вибори народних депутатів України».

3. Цю постанову опублікувати в газеті «Голос України», а також надіслати Дніпропетровській, Донецькій, Житомирській, Запорізькій, Кіровоградській, Львівській, Миколаївській, Одеській, Тернопільській обласним радам для оприлюднення в місцевих засобах масової інформації.

Голова
Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

Парламентська хроніка

Амністія можлива

Ранкове і денне засідання 21 березня

(Початок на 1-й стор.).

Проект закону про амністію доповідали голова Державного департаменту України з питань виконання покарань Іван Штанько та голова Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Іван Білас. За роки незалежності кількість засуджених в Україні збільшилася вдвічі. Нині їх — 185 тисяч осіб. А разом з тими, хто перебуває під слідством, — 224 тисячі.

У місцях позбавлення волі — тіснота, хвороби. 105 гривень, які виділяють щомісяця на утримання засудженого, не вистачає на харчування та підтримання елементарних умов існування.

Проект закону передбачає застосувати амністію щодо неповнолітніх, жінок і чоловіків, які мають неповнолітніх дітей чи старих батьків, інвалідів, вагітних, хворих на туберкульоз, а також позбавлених волі за незначні злочини. Таких засуджених на сьогоднішній день взято на облік понад 33 тисячі осіб. Їхні справи нині вивчаються.

Обговорення показало, що сесія в основному підтримує запропонований Президентом проект закону про амністію. Голосування відбудеться в четвер.

Розглянуто проект закону про державну підтримку малого підприємництва. Обговорювалися три законопроекти — внесений Президентом (доповідала голова Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва) та народних депутатів Віталія Журавського і Василя Костицького. Сьогодні в малому бізнесі зайнято 52 відсотки всіх працюючих. Концептуальних розбіжностей, за словами самих доповідачів, проекти не мають. До малих підприємств, де працюють до 10 осіб, а грошовий оборот сягає 250 тис. грн., пропонується застосовувати пільгове оподаткування, спрощений бухгалтерський облік і таку само систему реєстрації.

Це — рамкові параметри. Законопроекти, наголосив у співдоповіді голова підкомітету Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій Сергій Москвін, передбачають ще ряд дійових та ефективних механізмів державної підтримки малого підприємництва.

На сесії було обговорено законопроекти про посилення гарантій захисту прав і законних інтересів суб'єктів підприємницької діяльності та про внесення змін до статті 255 Кодексу України про адміністративні порушення.

Анатолій КАРАСЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Програма — кадри

Понад 150 зауважень і пропозицій внесли народні обранці до проекту Програми дій Кабінету Міністрів під час її обговорення в комітетах, депутатських групах і фракціях Верховної Ради. Щоправда, консультації парламентаріїв і урядовців тривають: обговорення документа ще не відбулося у п'яти комітетах і п'яти депутатських об'єднаннях, повідомив на прес-конференції заступник Голови Верховної Ради Степан Гавриш.

На його думку, розгляд проекту програми відбудеться не раніше 5 квітня ц. р., оскільки уряд не встигне до кінця тижня врахувати всі пропозиції народних обранців, а свій наступний робочий тиждень депутати планують провести у виборчих округах. Проте Степан Гавриш переконаний: процес прийняття програми дій уряду не вплине на хід переговорів Прем'єр-міністра України з представниками Міжнародного валютного фонду. Про це, за його словами, заявив на погоджувальній раді Віктор Ющенко. Водночас народні обранці вважають, що для реалізації закладених у програму принципів потрібно серйозно перебудувати існуюче правове поле.

— Парламентська більшість готова до компромісу і доводить це послідовною, наполегливою роботою, — наголосив заступник Голови Верховної Ради. Проте, найімовірніше, програму буде прийнято після підписання меморандуму про солідарну відповідальність. Остаточний підхід до урядової програми буде вироблено на зборах парламентської більшості. Тим більше, за словами Степана Гавриша, ряд депутатів, зокрема представник «зелених», на погоджувальній раді запропонували обговорити кадрову політику уряду. Адже відповідальність за наслідки прийнятої програми буде солідарна.

Заступник Голови Верховної Ради детально проаналізував роботу депутатів попереднього сесійного тижня, а також повідомив, що завершується реформування апарату Верховної Ради.

Розповсюджений проект рекомендацій Венеціанської комісії стосовно намірів визнати неконституційним український референдум Степан Гавриш розцінив як форму тиску на Конституційний Суд.

Володимир КОРОЛЮК.

Долари вирішують не все

Земельна реформа

«У нас балакають, що незабаром прийдуть канадські фермери і купуватимуть земельні сертифікати за долари. Чи зможу я продати свій пай іноземному громадянину?» — цікавиться Лідія Т. з села Вереси, що на Житомирщині.

Продати свій земельний сертифікат канадському фермеру (на законних підставах, з реєстрацією угоди купівлі-продажу у вашій райдержадміністрації) ви не зможете, повідомили в Інституті землеустрою УААН. Згідно зі статтею 6 Земельного кодексу України, іноземцям та особам без громадянства земельні ділянки у власність не передаються.

Галина КВІТКА.

Жарт виявився злим. Через «технічну помилку»

Запоріжцям легше було написати листа турецькому султанові, ніж повірити, що референдум комусь потрібен

Буде неправильно, коли хтось скаже, що запоріжці чекають-не дочекаються референдуму. В мешканців обласного центру на вустах — аварійний стан шлюзу та мостового переходу поряд із Дніпрогесом, погіршення криміногенної ситуації, а ще — вибори міського голови, що відбудуться 4 червня. Вже не кажу про ще дошкульніше — підвищення цін, затримки із виплатою зарплати, чого бюджетники міста не знали останніми роками... На селі — чубляться за паї і сушать голови, як сіяти...

І ще, будьмо об'єктивні, люди найрізноманітніших занять і посадового рівня очікують рішення Конституційного Суду стосовно референдуму.

Проте виборчі комісії готуються. Референдум, як заявив один із обласних керівників, відбудеться, як футбольний матч, за будь-якої погоди, бо це питання «вийшло в принципову політичну площину».

Конфліктна, можна сказати, ситуація виникла в обласному центрі на самісінькому початку. 3 грудня 1999 року оргкомітет з проведення зборів зі створення ініціативної групи в Запоріжжі сповістив міського голову про проведення зборів 13 грудня. У міськвиконкомі, це визнають і керуючий справами Костянтин Вайтанік, і завідувач відділу організаційної і кадрової роботи Євген Урвачов, було допущено «технічну помилку» — звернення належним чином не зареєстрували, перш ніж воно потрапило на стіл керуючого справами, який «розписав» його заворгвідділу. Злий жарт, схоже, був у тому, що до цього випадку торішні чотири рішення подібних зборів ініціативних груп з проведення референдуму, щоправда, іншої тематики, поверталися із Центрвиборчкому без задоволення. «Жарт» призвів до звинувачень і підозр щодо проведення самих зборів ініціативної групи.

У Костянтина Вайтаніка не було жодних заперечень, коли я попросив показати протокол з питань створення ініціативної групи в Запоріжжі. Проведення зборів у ПК «Орбіта» підтвердили в розмовах і кілька учасників (попередньо, правда, довгенько з'ясовуючи, навіщо це мені). Без вагань показав мені не лише опечатані підписні листи, а й відкрив одну із коробок завідувач оргвідділу Євген Урвачов. Переглянувши десь із півсотні: у Запоріжжі на 6704 таких листах зафіксовано 127746 підписів, — я не виявив якихось неправильностей їх заповнення. Хоча Євген Павлович додав, що є листи не з максимальними 20 підписами, є з одним-двома вичеркнами прізвищ, оскільки не було паспортних даних підписантів. Усі 6 запитань, що виносяться на референдум, вказано на початку підписних листів, а листи — затверджено ЦВК.

Жоден із 15 підписантів (з трьох різних підписаних листів), з якими мені ж вдалося переговорити особисто, не заперечив, що ставив свого підпису. Більше того, майже всі, окрім трьох, змогли сформулювати запитання, що виносять на референдум за своєю суттю.

Політичні партії лівого спрямування ініціюють проведення альтернативного референдуму. В області відбулося сім зборів: двоє — в Запоріжжі, по одних — в Оріхівському, Михайлівському, Чернігівському, Токмацькому та Вільнянському районах. До ЦВК надіслано документи цих зборів, але всіх їх повернуто на місця через неналежне оформлення. Вже, є інформація, немов удруге.

Спеціалісти вважають, що масова апатія громадян до будь-яких заходів на підтримку референдуму, активізація агітаційної роботи «проти» з боку лівих, нечітке формулювання запитань референдуму, соціально-економічна нестабільність, зростання цін та різноманітність підходів до відповідей на запитання референдуму з боку політичних партій-організаторів референдуму ставить під сумнів і доцільність, і актуальність цього заходу. За 40 мільйонів гривень.

Володимир ДУПАК.

Ми прийшли працювати,

— наголосив у розмові з нашим кореспондентом Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко

— Вікторе Андрійовичу, ви часто говорите про прозору економіку, але відомо, що вона неможлива без прозорої політики. Якими, на вашу думку, мають бути правові відносини між Кабінетом Міністрів, Верховною Радою та Президентом?

— Уряд дуже опікується стосунками з Верховною Радою, бізнесовими колами, профспілковими та громадськими організаціями. Окремо хочу зазначити, що вся діяльність уряду в економічній та політичній площині випливає з курсу Президента як основи ієрархії. І ми дуже вдячні тим сторонам, з якими досягнуто ефективної співпраці щодо реалізації курсу Президента України. Насамперед маю на увазі стосунки з парламентом. Ми високо цінуємо те, що створено інститут парламентської більшості. Це, наприклад, дозволило протягом лютого прийняти 48 законів. Тобто сьогодні в парламенті напрацьовано технологію, яка може ефективно видавати юридичний продукт. Розуміємо, що у Верховній Раді є різні течії, в тому числі й серед більшості, але для нас важливі результати діяльності парламентської більшості. Я переконаний, що цей факт ще не до кінця оцінили навіть у політичних колах. Але вже сьогодні ми маємо бюджет, який дозволяє з оптимізмом думати про майбутнє України. Уряд на його розробку поклав перші 30 днів своєї діяльності, і ми задоволені прийняттям документом. Щодо співпраці з національними інститутами влади, то я задоволений з того, що Національному банку ми нарешті змогли запропонувати стосунки, передбачені законом про Національний банк. Практично вперше за дев'ять років ми сказали, що Національний банк має відповідати за своє головне завдання — стабільність національних грошей, застосовуючи при цьому притаманні йому інструменти. А уряд обіцяє, що віднині дефіцит державних фінансів не буде фактором їх дестабілізації. Проблема дефіциту — це справа уряду.

Проте обов'язковим елементом діяльності уряду має бути політична підтримка. Ми наголошуємо, що саме можлива відсутність політичної підтримки є одним із ризиків, який може перешкодити чіткій реалізації нашої програми. Але оскільки існує політична більшість і вона бере на себе відповідальність...

— Маєте на увазі угоду про солідарну відповідальність?

— Так. Цим ми хочемо сказати, що здатні відповідати за неефективні дії. І вимагаємо того ж від парламенту. Ця угода — один із необхідних жестів задля подальших етичних та моральних стосунків парламенту та уряду, бо без підтримки парламентської більшості реалізувати програму навряд чи вдасться.

— А чому б вам не скористатися авторитетом Президента, щоб він поставив під програмою та угодою свій підпис і сказав, що назад дороги не буде? Ви особисто хотіли б, щоб цю угоду підписав Президент?

— Особисто я не хотів би.

— Чому?

— Я хотів би, щоб це була угода між урядовою та парламентською сторонами. Коли ми формували програму уряду, то за основу взяли критерії президентського курсу, означеного в документі «Україна: поступ у XXI століття». З другого боку, ми розуміємо, що реалізувати їх можна тільки в результаті досягнення політичної гармонії суспільства. А сьогоднішня політична структуризація ґрунтується на різних ідеях об'єднання, тобто на сьогодні ще не сформовано єдиної, фундаментальної тези, довкола якої має об'єднуватися більшість. Ми дуже хотіли б, щоб така об'єднавча ідея з'явилася. А Президент своїм авторитетом повинен коригувати та доповнювати ці стосунки. Бо, починаючи з такого питання, як прийняття бюджету, якби не Президент, то урядові й парламенту було б набагато важче зійтися на єдиній позиції. Та коли ми бачимо, що в основі єднання лежать важкі домовленості, то розуміємо: угоду потрібно укладати саме цим двом сторонам. Нам би також хотілося, щоб кожен депутат зрозумів: наявність політичної більшості є нормою і необхідністю для самого парламенту.

— Вікторе Андрійовичу, а як ви ставитеся до чуток про вашу можливу відставку?

— Ви маєте перед собою уряд, якого не лякає поняття відставки. Нами рухає бажання сформувати у країні економічний поступ. Це лейтмотив, який лежить в основі діяльності уряду. Уряду, який сьогодні багатьма і за багатьма моментами зраджений, яким у багатьох моментах торгують. Але наша позиція полягає в тому, що ми, як уряд, слугуємо панукраїнським інтересам. Це суть мого і моєї команди перебування в уряді. Повірте, що питання зміщення в той чи той місяць, раніше чи пізніше — це не питання особистої чи командної драми. Тому ми весь час підкреслюємо: якщо економічний курс Президента, котрий задля забезпечення добробуту в Україні повинен стати для політичної більшості економічною конституцією, не стане нею, то будь-який уряд, навіть якщо він повторюватиме дух і букву президентського курсу, буде приречений на неуспіх. Нашим завданням є широка консолідація довкола цього курсу. Але саме тут часом виникають різні нюанси: когось не влаштовує розстановка кадрів, когось політичні питання, когось іще щось. На це ми, як уряд, кажемо: «Шановні друзі, ми не опікуємося своїми власними інтересами. Якщо треба, щоб Ющенко пішов, — він завтра може піти». Мова про інше: якщо для більшості реалізація вибраного курсу не стане природною потребою — у нас будуть проблеми.

— Припустимо, що Верховна Рада затверджує програму уряду і ви за Конституцією отримуєте з боку парламенту рік недоторканності. Але ось відбувається референдум і цього парламенту не стає. Чи вигідно це уряду?

— Ні. Одним із компонентів програми і курсу Президента є стабільна політична ситуація. Я переконаний, що це одне з найголовніших завдань, бо від стабільності, зокрема, залежатиме присутність чи відсутність грошей на нашому ринку. Тобто за умови політичної невизначеності ми не зможемо забезпечити реалізацію цієї програми. Саме тому ми за політичний спокій. Треба дати шанс усім — і урядові, і парламентові.

— Чи не означає це, що ви проти референдуму?

— Ні. Аргументи референдуму мають посилити консолідацію. Він надасть більшої відповідальності діям законодавчої та виконавчої влади.

— На які поступки ладен піти уряд, щоб парламент затвердив програму його діяльності?

— На це запитання я б відповів так: якщо не буде програми, то й уряд працювати не буде. І це ризик не лише для уряду, бо прогрес можна забезпечити лише спільними діями. Тож коли ми говоримо про уряд, який за 85 днів розробив бюджет, реструктурував зовнішні борги і створив програму дій, а дехто заявляє, що нами нічого не зроблено, то скажіть, хто зробив більше. Виступаючи у парламентських фракціях, я наголошую, що кожен депутат є політичним обранцем, який має свою програму. Завдання уряду — зібрати всі пропозиції і на макроекономічному рівні закласти до програми ті з них, що збігаються з курсом Президента. Тобто наше завдання — створити інтегральний продукт, який би кожен із депутатів сприймав як і свою програму. А зустрічі у фракціях показують, що несприйняття самих принципів програми не існує.

— Чи є претензії до програми уряду з боку так званих олігархів?

— Програма не має розділів, які б окреслювали спеціальні стосунки з тими, кого ви називаєте олігархами. Ми працюємо з конкретними політичними силами, і кожна з них має повне право висловлювати свою думку, підтримувати програму чи ні.

— Тобто ви не погодитеся на взаємозаліки замість платежів грошима та на бартер, не надаватимете податкових пільг і митних коридорів?

— Про це ми заявили ще 80 днів тому. І за цей час я жодного разу не вказував, куди направляти гроші, не робив розписів по нафті, газу, об'єктах приватизації. Ми із самого початку домовилися в уряді, що всі платежі — тільки згідно з держбюджетом.

— Чи передбачає ваша програма легалізацію капіталу?

— Хочу зазначити, що тіньовий і кримінальний капітал — це не тотожні поняття. І якщо ми кажемо, що сьогодні ВВП на 50 відсотків формується в тіньовому секторі, то повинні замислитись, як зробити, щоб капітал, який має некримінальне походження, зміг легалізуватися. Гадаю, що перший поштовх може дати політичний документ, який засвідчить необоротність цього процесу. Крім того, громадська думка має засвоїти, що легалізація тіньового капіталу є необхідною умовою для формування самодостатньої фінансової системи. Дуже важливе значення в цьому процесі має відігравати новітня фіскальна політика, бо значна частина фінансових операцій проводиться у сірому чи тіньовому режимі виключно з метою уникнення оподаткування. До того ж, усе залежатиме від політичної підтримки цього процесу, від розуміння, що ця акція вигідна Україні.

— Тобто це вже справа 2001 року, коли, певно, діятиме Податковий кодекс?

— Загалом так, хоча вже сьогодні готується указ Президента, який враховуватиме деякі моменти. Наприклад, ми готові припинити нарахування пені і штрафів за боргами, які сформувалися до 01.01. 2000 року, готові ставити питання реструктуризації недоїмки до бюджету. Якщо надалі той чи той суб'єкт

працюватиме в нормальному режимі й не накопичуватиме нових боргів, то йтиметься про списання чи полегшення платежів за боргом. Щодо клієнтів, які надалі нарощуватимуть борги, ці умови не діятимуть, і з ними ми поведемо жорстку розмову.

— У цьому контексті хотілося б згадати про оподаткування доходів фізичних осіб. Чи сприяє детінізації капіталів той факт, що нині ставки цього податку такі, що доход у розмірі 3 долари вже оподатковується, а 300 доларів вважаються наддоходами й оподатковуються за найвищою ставкою? В результаті процвітає таке явище, як зарплата офіційна і зарплата в конверті, яка взагалі не оподатковується.

— Ви зачепили одну із ключових проблем: що і кого ми оподатковуємо. Зміни тут конче необхідні. Але, на жаль, суспільство поки що не виробило консолідованої ідеології з цього питання. Дуже яскраво це ілюструється тим фактом, що сьогодні на розгляд парламенту подано шість проектів податкових кодексів. А шість кодексів — це шість ідеологій, які, що парадоксально, мають право на життя. Але нам потрібен не просто кодекс, який може бути прийнятий, а кодекс, що дасть найкращий ефект.

— Вікторе Андрійовичу, тоді останнє запитання, яке, втім, могло бути першим. Виступаючи 22 грудня 1999 року у Верховній Раді, ви наголосили, що «бідна людина має отримати покращення життя у найближчі місяці». Вони вже минули. Чи вдалося вам щось зробити?

— Вдалося. Ми отримали найсоціальніший із бюджетів, які мала Україна протягом дев'яти років. Тобто сьогодні в нас найкращі шанси розрахуватися з бідною людиною. Протягом двох місяців нинішнього року соціальних видатків було виплачено більше, ніж за такий же період у будь-якому з попередніх років. Це незважаючи на те, що раніше було банківське кредитування бюджету. Крім того, я хочу запевнити, що нинішнього року ми повністю погасимо пенсійні борги.

— Але коли ви погасите існуючі борги в зарплаті та пенсіях, люди поставлять інше питання: чому ці зарплати і пенсії такі малі?

— Урядова програма «Реформи заради добробуту» якраз і має на меті не тільки погашення існуючих боргів, а й збільшення реальних доходів громадян. І ми переконані, що за підтримки парламенту нам вдасться здійснити задумане.

Вів розмову Сергій ЛАВРЕНЮК.

Береш пай — відповіді знай

Земельна реформа

Хто має право на земельний пай?

Указом Президента України від 8 серпня 1995 року № 720 «Про порядок паювання земель, переданих у колективну власність сільськогосподарським підприємствам і організаціям» визначено, що право на земельну частку (пай) мають члени колективного сільськогосподарського підприємства, сільськогосподарського кооперативу, сільськогосподарського акціонерного товариства, у тому числі пенсіонери, що раніше працювали в ньому і залишаються членами зазначеного підприємства, кооперативу, товариства відповідно до списку, що додається до державного акта на право колективної власності на землю.

Кількість осіб, які мають право на земельну частку (пай), приймається за списком, що додається до державного акта на право колективної власності на землю, який разі потреби уточнюється і підписується головами відповідної ради і підприємства.

Таким чином, право на земельну частку (пай) мають тільки громадяни, що є членами недержавного сільськогосподарського підприємства і внесені до зазначеного списку.

Громадянин набуває права на земельну частку (пай) за умови, якщо він вступив у КСП на постійну роботу, був прийнятий у встановленому порядку в члени господарства і відповідно внесений до списку — додатка до державного акта на право колективної власності на землю. Якщо його найнято на роботу за договором або контрактом, такого права він не має.

Право на земельну частку (пай) зберігається за особами, що тимчасово вибули з підприємства і мають право повернутися на попереднє місце роботи відповідно до чинного законодавства (обрання на виборну посаду, служба в армії, навчання).

Відмова трудового колективу визнати громадянина членом сільськогосподарського підприємства може бути оскаржена у судовому порядку.

Право на пай працівників соціальної сфери

Указом Президента України «Про порядок паювання земель, переданих у колективну власність сільськогосподарським підприємствам і організаціям» від 8 серпня 1995 року № 720 встановлено, що громадянам — працівникам соціальної сфери на селі земельні ділянки передаються у приватну власність або надаються у користування за рішенням місцевої ради із земель резервного фонду, який створений під час передачі земель у колективну власність сільськогосподарським підприємствам.

Проте 28 червня 1999 року Президент України з метою сприяння підвищенню ефективності використання сільськогосподарських угідь та повнішого задоволення потреб населення у земельних ділянках прийняв Указ № 765/99 «Про додаткові заходи щодо задоволення потреб громадян у земельних ділянках», яким постановив місцевим державним адміністраціям організувати передачу у власність і надання у користування працівникам соціальної сфери на селі, а також депортованим особам, які повернулися в Україну, земельних ділянок за рахунок земель запасу та резервного фонду до 1 січня 2000 року.

До числа осіб, зайнятих у соціальній сфері, належать працівники освіти, охорони здоров'я, культури, побутового обслуговування населення, зв'язку, торгівлі та громадського харчування, правоохоронних органів, рад депутатів та їх виконавчих комітетів, а також пенсіонери з числа цих осіб.

(Продовження. Початок читайте в номерах від 15, 16, 17 березня ц.р.).

(Далі буде).

Хроніка. Факти. Події

■ **Тбілісі**

Кандидат у президенти потрапив у автокатастрофу

Кандидат у президенти Грузії Джумбер Патіашвілі, перебуваючи в передвиборній поїздці в Східній Грузії, потрапив у автомобільну аварію. Це сталося неподалік райцентру Лагодехи. Джумбер Патіашвілі, його водій та двоє співробітників охорони отримали легкі тілесні ушкодження. По медичну допомогу вони не зверталися.

■ **Дакка**

Термін давності не минув

Президент США Білл Клінтон, який здійснює турне країнами Південної Азії, відвідав Дакку, столицю Бангладеш, — повідомляє РІА «Новости». Клінтон — перший президент США, котрий відвідує Бангладеш від часу проголошення незалежності цієї країни в 1971 році. На зустрічі з американським президентом прем'єр-міністр Бангладеш Хасіна Вазед звернулася з проханням до США про видачу офіцерів, причетних до злочинного вбивства 25 років тому засновника країни та ідеолога її незалежності Муджибура Рахмана.

■ **Женева**

Навіть із глухого кута є вихід

У неділю в Женеві має відбутися зустріч президентів Сирії та США — Хафеза Асада і Білла Клінтона. Як повідомило ізраїльське радіо з посиланням на американські дипломатичні кола, президент Сирії висловив готовість зустрітися з Клінтоном, попри тяжку хворобу. Плановано, що президенти обговорять перспективи мирних переговорів між Сирією та Ізраїлем, які зайшли у глухий кут на початку року через відмову Ізраїлю ще до укладення двостороннього мирного договору взяти на себе письмове зобов'язання про виведення військ з окупованих Голанських висот.

■ **Рамаллах**

Війська відходять

Палестина та Ізраїль підписали в Рамаллаху офіційну угоду про третій етап виведення ізраїльських військ, що знаменує початок дії плану виведення військ, виробленого обома сторонами. Як повідомляє агентство «Сіньхуа», Ізраїль віддає 6,1 відсотка території Західного берега річки Йордан під контроль Палестини і спільне палестино-ізраїльське правління. Загальна площа цієї зони — 341 кв. км.

■ **Катманду**

Старий новий прем'єр

Король Непалу Бирендра призначив прем'єр-міністра країни. Ним став глава правлячої партії Непальський конгрес Гириджа Прасад Коїрала. Обійнявши цей пост учетверте за останні дев'ять років, він установив своєрідний рекорд. «Старий новий» прем'єр змінив на посаді Кришну Прасада Бхаттараї, який подав у відставку, передбачивши негативний результат парламентського голосування за вотумом недовіри. 76-річний Гириджа Прасад Коїрала майже півстоліття боровся за демократію в Непалі. Як противник абсолютної монархії, кінець якій було покладено тільки 1990 року, він за свої переконання провів сім років у в'язниці.

■ **Лос-Анджелес**

Поліція отримала відразу кілька «Оскарів»

Поліція оголосила про арешт двох осіб, котрих підозрюють у причетності до зникнення минулого тижня статуеток «Оскара». З'ясувалося, що злочинці — співробітники компанії, яка перевозила статуетки з Чикаго, де їх виготовляють, до Каліфорнії. Нагадаємо: статуетки було знайдено в кущу для сміття в корейському кварталі Лос-Анджелеса. Церемонія вручення найпрестижнішої американської кінопремії має відбутися 26 березня.

Проте поліція поки що не збирається ділитися знайденими «речовими доказами» з оскарівськими лауреатами.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Путін приречений стати президентом

У Москві давно заведено вважати: 26 березня в Росії відбудуться не вибори, а референдум, що підтверджує повноваження в. о. президента.

Упродовж усієї президентської кампанії суперники Володимира Путіна діяли за принципом: важливий не результат, а участь. Жодний з учасників передвиборних перегонів так і не зміг стати для Володимира Володимировича реальним противником у боротьбі за кремлівське крісло. А це чудово вписалося до сценарію безальтернативних виборів.

За оцінками експертів, Путін перебуває нині у тій ніші, що відповідала єльцинському правлінню 1990-91 року, коли, «хоч би з якого мосту Борис Миколайович падав, усе йшло йому якщо не на користь, то аж ніяк і не на шкоду». Так, колишній помічник Єльцина Георгій Сатаров заявив «ГУ»: «Це була не просто довіра, а віра. І не в людину, а у функцію, дефіцит якої сьогодні величезний». Електорату Путіна як такого немає — це поки що специфічна субстанція з нестійких за своїми політичними вподобаннями людей. Їх більше цікавлять очікування, пов'язані з Путіним, аніж сам Путін.

Цього тижня більшість суперників Путіна закликали голосувати за в. о. Навіть комуніст — кемеровський губернатор Аман Тулєєв — підтримав Путіна за принципом: «Зюганов — вождь, але Путін мені дорожчий». Політоб'єднання Союзу правих сил пішло ще далі, відмовивши у підтримці своєму висуванцеві Костянтину Титову на користь Володимира Володимировича.

Цікаво й інше: в. о. навіть не має програми — є так звані заяви з цілої низки питань. Вони містять традиційний набір російських пріоритетів, а стрижень розрізнених «погроз» — намір реанімувати «російську ідею»: «відродження особистої гідності громадян задля високого національного достоїнства країни». До слова, Путін — єдиний, хто відмовився від передвиборних роликів і теледебатів, зізнавшись, що «роль публічного політика не для нього». Для нього — роль Діда Мороза в Чечні, галантного прихильника івановських ткаль, другого пілота військового винищувача. Той, хто на бриючому польоті приземляється на чеченській землі, навряд чи стане пацієнтом ЦКБ.

Одне слово, після Сергія Радонежського в Росії святих не залишилося. Може, тільки Путін...

Світлана ФІЛІМОНОВА.

Москва.

У Белграді вбито Броніслава Лаіновича. Це вже третє за останній час «гучне» вбивство одного з тих, хто мав би постати як свідок на Міжнародному кримінальному трибуналі для колишньої Югославії. Річ у тому, що Лаінович був одним з командирів сербської армії і під командуванням Вука Дражковича воював у Хорватії в 1991 році. Чи є вбивство Броніслава Лаіновича політичним замовленням або результатом кримінального розбирання? Поліція поки ще не дає точної відповіді, оскільки відомо, що останнім часом колишній командир контролював кримінальні угруповання в місті Нови-Сад.

Фото А

«Лівий» зашморг на Тисі

В екологічній катастрофі в Румунії звинувачують демократів

Екологічна катастрофа в Румунії трансформувалася в політичний скандал на тлі прийдешніх президентських, парламентських і місцевих виборів.

У Бухаресті 2000-й уже прозвали роком загальних виборів. І загалом нікого тут не дивує низка «сенсаційних» викриттів і звинувачувальних заяв. Однак новий викид з підвищеним вмістом цинку і свинцю, цього разу зі сховищ гірничо-збагачувального комбінату в Бая-Борші на північному заході країни, в річки Васер, Вішеу і знов-таки в Тису загрожує якщо не поразкою, то значними втратами електорату партіям демократичного напряму. Саме вони разом з лібералами представляють нинішній уряд Румунії. Коаліція, до якої ввійшли Партія національної демократії (лідер — глава сенату Петру Роман), християнські демократи і Спілка угорців Румунії, делегувала своїх представників до кабінету міністрів. Ліві, оголосивши себе в опозиції, до уряду не ввійшли.

Сьогодні Партія соціальної демократії Йона Ілієску і Альянс за Румунію Тудора Мелешкану, які очолюють рейтингові передвиборні таблиці, використовують усі можливості, щоб зруйнувати праву коаліцію. Тактика «вибивання» з уряду міністрів-демократів уже приносить свої плоди: минулого тижня черговий політичний скандал призвів до відставки міністра оборони. Тепер на черзі міністри промисловості й довкілля. Ліві звинувачують демократичний кабінет не тільки в тому, що в країні одна за одною трапляються аварії з міжнародними наслідками, а й у зриві переговорів з ЄС. Для успішного інтегрування в Європейський союз Бухарест має виконати всі поставлені перед країною вимоги, зокрема в галузі охорони довкілля.

Сьогодні ж, крім угорців, до ЄС збирається звернутися Україна: заражену пляму довжиною 70 км зафіксовано на Тисі біля міста Хуст. Верхню Тису оголошено зоною підвищеної небезпеки. За оцінками міжнародних експертів, у Румунії майже 40 небезпечних для навколишнього середовища зон, де в будь-який момент може статися екологічний вибух. Для того щоб нейтралізувати можливу біду, потрібно не менш як 22 млрд. дол. Відповідаючи на випади опозиції, міністр довкілля Роміке Томеску оголосив про моніторинг усіх гірничовидобувних заводів і пообіцяв, що найменший сумнів у безпеці послужить приводом для їх закриття. Місцеві журналісти, проте, вважають, що рішучі, але запізнілі дії сановитої самого міністра навряд чи врятують.

Світлана ЧАЛА.

Бухарест.

Скільки коштують ліки в Австралії

На відміну від більшості інших товарів, в Австралії ціна на ліки регулюється законом

Аналогії — медицина

Уперше фармацевтичні пільги вдалося впровадити лейбористам 1944 року, проте консерватори, які перемогли лівих у 1949-му, модифікували цю ідею і запровадили перший перелік — 139 найважливіших ліків: їх видавали за рецептом лікаря безплатно (!) для будь-якого австралійця, незалежно від рівня його прибутків. Так в Австралії з'явилося поняття безплатного списку ліків. Для пенсіонерів у той час всі ліки видавалися безплатно. Проте вже 1960 року австралійський уряд був змушений змінити тактику: австралійцям запропонували доплачувати певну частину реальної ціни ліків на субсидовані препарати.

1999 року в Австралії субсидувалося майже 70 відсотків ліків, виписаних за рецептами лікарів. Ціна ліків за приватними рецептами державою практично не регулюється і дуже «кусається». В Австралії також з'явилися аптеки, що можуть продавати ліки по телефону з доставкою за цінами, які ненабагато вищі за оптові.

Як же на практиці австралійці користуються своїми фармацевтичними пільгами? Лікар, призначаючи препарат, має попередити, чи покриває його Система фармацевтичних пільг. Якщо ні, то хворий має право попрохати виписати інший, субсидований препарат. При цьому, за розміром пільг австралійці поділяються на дві категорії — загальна група і ті, хто має право на додаткову знижку. До останніх (а це третина населення країни) належать австралійські пенсіонери, а також і молоді пенсіонери за станом здоров'я, люди з малими заробітками чи безробітні та ветерани збройних сил Австралії.

Якщо вам пощастило належати до багатеньких, то повна встановлена ціна на місячний курс лікування будь-яким субсидованим препаратом коштуватиме лише 20 австралійських доларів 60 центів. Решту коштів за ліки доплачуватиме держава. Якщо протягом року сімейні витрати на ліки, що покриваються через Систему фармацевтичних пільг, перевищать 631 долар 20 центів, то передбачено додаткові пільги через так звану Систему сітки безпеки. З моменту перевищення цієї суми за всі пільгові ліки сплачуватимуть тільки 3 долари 30 центів (хоча справжня вартість деяких препаратів може становити сотні доларів). Ці пільги поширюються навіть за умови, якщо ви австралійський мільярдер!

Для малозабезпечених теж є додаткова Система сітки безпеки, яка починає діяти, тільки-но витрати на ліки родини малозабезпеченого австралійця чи пенсіонера перевищать 171 долар 60 центів. Після цього пільгові препарати видаватимуть за рецептами безплатно. Лікування ветеранів австралійських збройних сил субсидується через міністерство справ ветеранів, і вони мають пільги на більший перелік препаратів, аніж решта австралійців.

Отже, нині повністю безплатним в Австралії лишилося тільки лікування у стаціонарах державних лікарень та невідкладне лікування сімейним лікарем. За рахунок австралійських платників податків забезпечується і безплатне щеплення.

Павло АНГЕЛУЦА.

Канберра.

Дармштадт розшукує своїх

Яким чином постраждалі одержать гроші й хто вирішуватиме, кому й скільки належить

Справа з виплатами відшкодувань колишнім примусовим робітникам, яких забрали до «третього рейху» під час другої світової війни, хоча й просувається, але повільно. На цьому шляху виникають усе нові проблеми, пропорційно до яких сума, що належить для компенсації українським, російським і білоруським «остарбайтерам», на жаль, дедалі меншає. Йдеться про виплати з двох фондів — підприємств індустрії та урядового. Кілька днів тому на зустрічі в Берліні учасники цього процесу намагалися розв'язати питання первісне: яким чином постраждалі одержать гроші й хто вирішуватиме, кому й скільки належить.

І знов жертв націонал-соціалізму зіштовхують лобами. Суть нинішньої проблеми в тому, що на підприємствах рейху працювали в'язні концтаборів — переважно євреї та забрані зі сходу примусові робітники. Адвокати єврейських організацій при найпотужнішому тиску с боку США вимагають, щоб компенсації колишнім в'язням ушестеро перевищували виплати для їхніх східних братів за недолею. Насправді залишаються копійки. До того ж очікували, що до фонду індустрії увійдуть 2 тисячі підприємств, а тут поки лише 160 фірм. Дуже сумнівно, щоб вони зуміли до літа, як планували, зібрати 5 мільярдів марок (ще п'ять гарантує уряд. — **Авт.**).

Проте нещодавно у дискусіях на цю тему з'явилося дещо нове: за словами обербургомістра Дармштадта (земля Гессен) Петера Бенца, місто готове виплатити по 10 тисяч марок кожному примусовому робітникові, незалежно від того, звідки його забрано — зі Сходу чи Заходу. Не через якісь фонди, а персонально. Якщо їх, звичайно, знайдуть.

Їду до Дармштадта. 58-річний обербургомістр приязний, уважний, усміхнений. Вмикаю диктофон:

— Пане Бенц, коли багато німців просто не зовсім розуміють, чому, відтоді як минуло півстоліття, вони мають розплачуватися за скоєне не ними, ви виявили таку гуманну ініціативу...

— Я маю перепитати: про кого йдеться, коли кажете, що багато хто не розуміє? Усі добре це розуміють. Та й проблема не нова. У газетах про примусових робітників теж багато писали. Та й навіщо приховувати: деякі, хто використовував їхню працю, нерідко вважали за краще не розповідати про це. Та пам'ятаю заголовок однієї статті: «Я добре ставився до своєї росіянки». Навіть у цій короткій фразі багато сказано: і вибачення, і визнання провини, але ж і підтвердження людяності. Я знаю про цю сторінку історії від своїх родичів, а багато хто самі були її свідками. Нині щодо цього дуже багато дискусій. Проте я подумав: яка користь із балачок? Якщо ми відчуваємо моральну відповідальність, то маємо нині можливість зробити щось конкретне. Тому я розпорядився (звісно, за згоди й підтримки магістрату) організувати пошукову групу в міському архіві, яка встановила б імена тих, хто примусово працював у Дармштадті під час другої світової війни.

— Які результати цього пошуку?

— Зазвичай знайти такі дані у Німеччині не становить особливих труднощів, адже й за часів націонал-соціалізму їх багаторазово фіксували у різноманітних відомствах: на підприємствах, у лікарняних касах, пенсійних фондах, поліції, за місцем проживання й навіть у в'язницях, куди люди потрапляли за якісь провини. Пошук ускладнився тим, що наприкінці війни місто було дуже зруйноване американськими бомбардуваннями, під час яких згоріли також і архіви. Тому довелося збирати картотеку буквально по окремих картках, робити запити в архіви підприємств і господарств, де вони були зайняті. Це непросто, адже у Дармштадті було більш як 20 тисяч примусових робітників з усієї Європи. Важко сказати, скільки їх прибуло з СРСР, але нині знайшли картки на 171 особу.

Наступний етап: співробітники архіву робитимуть запити до архівів місцевостей — за вказаним у картці місцем народження. Якщо ці люди живі й знайдуться, то запросимо їх до Дармштадта для виплати грошової компенсації — по 10 тисяч марок кожному. Ми хочемо відшкодувати не лише матеріальні збитки, а й моральні. Можливо, це слугуватиме за приклад для інших земель у Німеччині в тому, що зробити вигляд, нače цієї проблеми немає, неможливо.

— Кому виплачуватимуть компенсації?

— Усім, хто працював тільки на державних підприємствах Дармштадта чи у його міському господарстві — пекарнях, пральнях, майстернях тощо.

— А якщо до вас звернуться люди, які працювали на приватних підприємствах, у приватних господарствах чи в родинах?

— На жаль, у таких випадках можемо допомогти лише одним: надішлемо ці запити за адресами (якщо вони, звичайно, збереглися) з проханням за можливості допомогти. Ми не маємо права наказувати цим приватним особам, ми можемо їх тільки прохати. А далі вже буде так, як підкаже їм сумління...

— І останнє запитання, пане Бенц: скільки серед встановлених імен «остарбайтерів» із Радянського Союзу забрано з України?

— Один. Ще один — місце народження не відоме, а всі інші — росіяни, з Росії...

Від автора. Відверто кажучи, відповідь пана обербургомістра на останнє запитання мене не так здивувала, як викликала невиразну здогадку, у чому річ. Адже тут, у Німеччині, я вже неодноразово стикалася з тим, що все, пов'язане з Радянським Союзом, належить до Росії. Мене, буває, й нині теж деякі люди через незнання намагаються переселити туди ж. Тому попрохала дозволу подивитися картки у міському архіві й одержала любʼязну згоду. І ось співробітник архіву Петер Енгельс приніс мені звичайну архівну шухлядку з картотекою. Тут зберігаються картки з даними на людей, забраних до Німеччини. Я не стала переглядати картки, в яких записаний рік народження початку 1900-х, на жаль, час уже напевне уніс життя цих людей. Але ж ті, хто народився в 1920—1928 роках, цілком вірогідно, живі. І багато з них жодної гадки не мають, що, написавши ось сюди, до Дармштадта, вони одержать хоч якесь відшкодування за пережите.

Проста, як з'ясувалося, й розгадка того, що серед «остарбайтерів» не виявилося українців. У картках хлопців і дівчат, які прибули з Полтавської, Житомирської, Запорізької, Дніпропетровської, Вінницької, Тернопільської, Харківської та інших областей України, країна, звідки їх забрано, вказана: Росія. Так само зазначено й національність: росіянин. І шукати у Росії Даниліну Ніну, яка народилася 1926 року у Харківській області, чи Галецьку Любу, яка народилася 1926 року у Дніпропетровській області, означає не знайти їх ніколи... Та в картках близько 80 відсотків — дані про громадян, забраних до Німеччини з України. До речі, знайшла я й «невстановленого» — це Іван Хижняк. Справді, не вказали ані рік, ані місце народження...

Запитала Петера Енгельса: як це могло трапитися?

— Я теж мав сумнів, що всі ці люди — росіяни, — відповів він. — Але ми у даному разі шукали не людей, а історичні документи, тому все, що в них записали, і є для мене документами. Виправити в них щонебудь я не маю права. Хоча пояснити це можна: хто в ті часи дбав про точність записів? Адже навіть у графі про місце проживання часто писали: без місця проживання. А вони ж десь жили. І в неволі створювали сім'ї, народжували дітей, про що маємо відповідні документи. Як і про смерть: чимало їх поховано на міському кладовищі і їхні могили досі доглядають. Подивіться, як багато родин працювали на залізниці. Якщо вони зберегли відповідні документи чи якісь свідоцтва, то можуть претендувати не лише на компенсацію, а й на німецьку пенсію. До нас, трапляється, звертаються по довідки. Це важка праця, адже у картках усі дані записали зі слів примусових робітників «на слух» німецьких службовців, тож вони часто спотворені. Та й багато із забраних були майже дітьми, тому свої імена називали так, як їх звали батьки: Грицько, Коля, Дуня. Чи, наприклад, у нас записано: Катеринюк Якоб. Але ж він міг бути й Яковом. Тепер вони пишуть інакше: Григорій, Любов, Євдокія. А співробітникові архіву це вже ні про що не говорить — адже у картці записали інакше...

Перебираю пожовклі від часу архівні картки й думаю, як все може бути просто: прошу пана Енгельса виписати мені довідку, ну хоча б на Данилевського Толю, який народився 16 березня 1926 року у Вінницькій області і йому тепер 74 роки. І відправити її не до Росії, як зазначено у картці, а в Україну, де вона, можливо, знайде його. Цілком імовірно, що доля змилостивилася над ним і він ще живий. Це автоматично вносить його до списків одержувачів компенсацій від Дармштадта.

А інші? Як з ними бути? І скільки ще таких архівів по усій Німеччині! Люди, які претендують на компенсації, надсилають запити до Міжнародного центру пошуку в Арользені й чекають на відповіді вже по 5—8 років. А ось тепер це можна зробити швидше. Давайте-но спробуємо, дорогі читачі, які працювали під час війни на підприємствах (не тільки на державних чи в комунальних службах) Дармштадта: напишіть про це листа до редакції, точно вказавши прізвище (жінки — дівоче), а також ім'я та по батькові, число, місяць, рік і місце народження. Якщо збереглися хоч якісь свідоцтва чи довідки з того часу, покладіть до конверта їхні копії. Можливо, у міському архіві Дармштадта мені пощастить розшукати сліди вашого перебування у цьому місті...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

На знімку: обербургомістр Дармштадта Петер Бенц.

Теореми буття

Чужинці з райського лісу

Сім'я Семенюків із села Борщівки, що в Костопільському районі на Рівненщині, свого часу всиновила шістьох дітей. І раптом Бог змилосердився, певно, за їх чуйні серця: у подружжя народилася ще одна дитина. Любові вистачає всім дітям. «Бо якого пальця не вріж, все одно боляче», — каже господиня Галина Семенюк. І продовжує розповідь...

Свого часу ми з чоловіком поїхали до Росії на заробітки: у нашому селі не могли працевлаштуватися. Заробляли непогано, не бідували, то й прижилися там. Та ось тільки дітей у нас не було. Після кількох операцій лікарі вже не приховували, що навряд чи я зможу стати матір'ю. А так хотілося! Отож у вільний час їздила по дитячих та пологових будинках у пошуках, кого б усиновити. Так з'явилося в нашій сім'ї шестеро діток. А коли взяли в сім'ю хлопчиків, відчула, що вагітна. Таки Бог почув наші молитви...

Усі вони для мене й чоловіка рідні. На кого не гляну, кожного шкода. У нашій сім'ї оселилося щастя. Однак дітям потрібен був більш м'який клімат. Коли батьківська хата опорожніла, ми перебралися в Україну, в рідне село. Хоча хата тіснувата — кімната та кухня, але раді й цьому. Щоправда, оскільки вона в лісі, то електрика не підведена (на це потрібні кошти, яких у нас бракує). Тільки з радіо дізнаємося про те, що відбувається у світі. Дітям, звичайно, тут справжній рай: ліс, чисте повітря, простір, ставки поруч.

А щоб прогодуватися, всерйоз взялися господарювати. На гроші, які мали, накупили худоби, поросят, птиці. Та й до городу додалася ще земелька — її сільрада виділила, розуміючи, що на таку сімейку харчів треба чимало.

Звичайно, не розкошуємо. Діти освоїлись у школі (Люба — семикласниця, Вася, Ваня, Степан — п'ятикласники, Ніна, Ніла, Вова — першокласники). Вивчили рідну мову. Тепер нічим не відрізняються від місцевих однолітків: такі само рухливі, а іноді й неслухняні. Щоправда, не так давно двох з них оперували в Рівному, в обласній лікарні — із зором були проблеми. Дуже вдячна за це лікарям.

Ось уже три роки ми живемо в рідному селі, де народилися і виросли, але все ще залишаємося іноземцями. Чула, щоб стати громадянами України, мені та чоловіку Володимиру треба заплатити по 100 доларів США. А де ж нашій сім'ї взяти такі величезні гроші? Ми з чоловіком не працюємо — розраховуємо на власне господарство, бо тільки так можна вижити. До того ж я доглядаю двох діток-інвалідів. А якщо якась копійка з'являється, на неї обов'язково знайдеться якась «дірка». Може, ті, від кого це залежить, зроблять для нашої сім'ї виняток — безплатно нададуть українське громадянство. Адже прикро: живемо на рідній землі, тут виховуємо наших дітей, а все ще чужинці...

Записала Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Не питай свого пса, чи буде третім.

Це не підстава для створення партії

Президент України у понеділок повідомив, що не підписуватиме закону про політичні партії, прийнятого Верховною Радою минулого тижня. Л. Кучма взагалі вважає, що «цей закон необхідно повністю відкинути і написати новий». На думку глави держави, в законі про політичні партії «мають бути закладені цінності», напрацьовані всіма країнами світу в аналогічних законах. «Національні особливості», змальовані Президентом в афоризмі «коли сьогодні створюється кишенькова партія під себе, дружину і собаку, то, я думаю, такі партії не потрібні», — напевне, не мають нічого спільного із загальнолюдськими підходами.

До речі, більшість учасників «круглого столу» на тему «Політичні партії в Україні. Стан, проблеми і перспективи», що також відбувся у понеділок, не зовсім згодні з Леонідом Кучмою. На їхню думку, ухвалений парламентом закон навряд чи істотно вплине на розвиток багатопартійної системи. «Кількість реальних партій не зміниться, — вважає президент асоціації молодих політологів і політиків Артур Білоус. — На формування та розвиток політичних партій впливає насамперед соціально-економічна ситуація, а не прийняті закони».

Директор Інституту трансформації суспільства Олег Соскін доводить, що закон, навпаки, підштовхне до «інтеграційних процесів у політичному партійному просторі». Між іншим, за прогнозом п. Соскіна, перспектива не світить не лише «квазіпартіям» — з дружиною і собакою, а й таким масовим і потужним «авангардам», як, наприклад, СДПУ(о) чи Демократичний союз. На відміну від класичних партій з їхнім фундаментом — чіткою ідеологією, названі просто «реалізовують економічний інтерес тих чи інших кланів». Якщо соціалісти об'єднаються з іншими партіями соціал-демократичного ухилу, попереджає політик, то вийде «дуже цікава соціал-демократична класична партія європейського зразка», яка складе серйозну конкуренцію «такій корпоративній партії, як СДПУ(о)». Одне слово, не питайте свого пса, чи буде третім. Краще поцікавтесь ідеологією дружини.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Громадянство. Де взяти 100 доларів?

Обличчя тисячоліть 2000

III. 1001—1500 рр.

Боян (друга полов. XI — поч. XII) — легендарний співець-дружинник

IV. 1501—2000 рр.

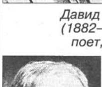
Юрій Лисянський (1773—1887) — мореплавець, разом із Ф. Крузенштерном — учасник першої навколосвітньої експедиції

Матвій Муравйов-Апостол (1793—1886) — учасник декабристського повстання в Росії, нащадок гетьмана Данила Апостола

Микола Ге (1831—1894) — художник

Давид Бурлюк (1882—1967) — поет, художник

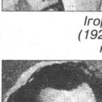
Борис Стечкін (1891—1969) — вчений у галузі моторобудування

Дмитро Бедзик (1898—1982) — письменник

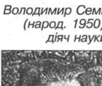
Петро Григоренко (1907—1987) — генерал, правозахисник

Ігор Шамо (1925—1982) — композитор

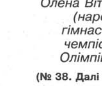
Роман Андріяшик (народ. 1933) — письменник

Володимир Семиноженко (народ. 1950) — політик, діяч науки і культури

Соломія Павличко (1958—1999) — літературознавець, перекладач

Олена Вітриченко (народ. 1976) — гімнастка, призер чемпіонатів світу, Олімпійських ігор.

(№ 38. Далі буде).

Ведучий рубрики Віталій АБЛІЦОВ.

Уточнення

В «Голосі України» (№45 (2292), 15 березня 2000 року) у матеріалі «Обличчя тисячоліть» вкралася помилка. Треба читати: Олександр Ляшко (народ. 1915) — державний діяч.

Десять тисяч і одна

Тетяна Корсун — єдина в ППО жінка-підполковник

Армія

Нещодавно парламент ратифікував Договір «Про відкрите небо». Він дає змогу контролювати виконання угод щодо знищення надлишків військової техніки та озброєння на території Європи і поширює можливості щодо запобігання кризових ситуацій. Згідно з Договором, який підписали 25 європейських країн, спостереження з повітря за сусідами з використанням розвідувальної техніки дозволяється вести тільки після офіційного попередження.

Спроби несанкціонованого шпигунства з неба та перетинання повітряного кордону нашої держави каратимуться військами протиповітряної оборони України. Командувач військ ППО генерал Олександр Стеценко стверджує, що його підлеглі до цього готові. На великі «зоряні» війни генерал не розраховує, а ось у ймовірних регіональних конфліктах «пепеошники» не підведуть, втім, як і техніка, на якій вони служать.

Проте українські ППО лякають ворога не тільки силою, а й красою особового складу. «Двух солдат из стройбата заменяет экскаватор, а один из ПВО заменяет сам его!» — цей фольклор аж ніяк не суперечить дійсності, коли йдеться про прекрасну половину. Понад десять тисяч жінок служать у військах протиповітряної оборони на посадах телефоністок, радисток, планшетисток... І одна з них — офіцер Тетяна Корсун. Вона, може, не вбиває, але травмує враження чоловіків зірочками на погонах. Корсун — єдина жінка-підполковник у військах ППО України, обіймає посаду старшого офіцера організаційно-мобілізаційного управління штабу ППО. В армії вона вже 18 років. За цей час звикла і до форми, і до наказів, і до суто чоловічого колективу. По службі вона має справу з молодим поповненням.

— Буває, іду територією, назустріч новобранець. Дивиться на мене великими очима і не знає, що робити — віддавати честь, чи ні, — розповідає підполковник Корсун. Утім, не тільки юнаки ніяковіють перед жінкою-офіцером. Начальник штабу змушений був звільнити Тетяну Василівну від робочих нарад, бо в її присутності колеги не могли дозволити собі розмовляти звичною мовою. Ясна річ: не Оксфорд...

Корсун згадує, як розмовляла по телефону з одним капітаном:

— Я тоді вже підполковником була, а він мені у слухавку кричить: гей, ти, телефоністко, поклади слухавку, ти мені заважаєш розмовляти! Потім цей капітан приїздив до нас на чергові збори і довго вибачався. Мовляв, не знав він, що у штабі є жінка-підполковник...

Цієї весни Тетяна Василівна має отримати полковника.

Ольга ВАУЛІНА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Дешево, проте сердито...

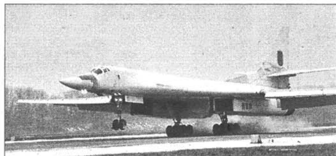
Віддали борг, пропустивши торг

Коментар

Місяць тому два останні (з одинадцяти) українські бомбардувальники Ту-95МС та Ту-160 відлітали на ПМП до Росії. У такий спосіб Україна частково погасила сусідці борги за газ. Коли останні літаки перетнули повітряний кордон, з'ясувалося, що Україна продешевила. Про це заявив секретар Ради національної безпеки та оборони Євген Марчук після засідання РНБО, де розглядали стан вітчизняного енергетичного ринку.

Сьогодні коментувати цю заяву у військовому відомстві відмовилися, пославшись на авторитет Євгена Кириловича. Мовляв, як секретар сказав, так воно і є. Але раніше представники Міністерства оборони стверджували, що акція передання бомбардувальників ВПС Росії врешті-решт позбавить наш арсенал дорогого баласту. Тільки на утримання одного такого літака на землі щорічно витрачалося близько мільйона доларів. Росія оцінила їх у 25 мільйонів «баксів» за одиницю.

На думку російських експертів, які спостерігали за підготовкою стратегічної техніки для передання, деякі літаки взагалі не мали товарного вигляду і потребували капремонту. В нашій ситуації торг був недоречний. Бо за угодою про скорочення озброєння Україна взагалі повинна була «задарма» ліквідувати ядерні носії. Версія народного депутата України Тетяни Задорожної, яку вона виклала на сторінках «ГУ» ще в листопаді минулого року, суперечить військовій. Вона пов'язує цю угоду з домовленістю між «Нафтогазом України» і Міністерством оборони про спонсорування столичного футбольного клубу ЦСКА. Мовляв, натомість військове керівництво зобов'язалося передати національній акціонерній компанії одинадцять бомбардувальників, а та, в свою чергу, пообіцяла їх Росії в рахунок часткового погашення — у розмірі 285 млн. доларів — свого газового боргу.

Насправді, стверджує Тетяна Задорожна, справжня вартість кожного бомбардувальника — 70 млн. доларів, а фінансова підтримка, яку обіцяв «Нафтогаз» армійським футболістам, становила 600 тисяч гривень. Поки що ніхто з офіційних осіб, які брали участь у цій оборудці, ані спростували, ані підтвердили цю бухгалтерію.

Ольга ВІТЕР.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Жирує той, у кого ключі від комори

Кримінал

На Вінниччині збитки від розкрадання майна колективних сільгосппідприємств становлять майже 970 тисяч гривень. Переважна більшість краденого «прилипла» до рук тих, у кого печатка й ключі від комори.

Як повідомив кореспондентові «ГУ» начальник управління державної служби боротьби з економічною злочинністю обласного УМВС полковник міліції Микола Горобець, цього року виявлено 38 злочинів, скоєних у сфері агропромислового комплексу. Десять із них — на совісті посадових осіб.

Три тонни насіння соняшнику та тонна пшениці зникли зі складу одного із сільгосппідприємств Піщанського району. Вказівку вивезти зерно, призначене для посівної, дав... сам керівник господарства. І... розрахувався ним із будівельниками, які споруджували йому хату.

Краденим трохи поділився із завскладом — у того ж ключ від комори. Свою частку останній збути не встиг. За даним фактом порушено кримінальну справу. На майно причетних до крадіжки накладено арешт.

Зловити рибку в каламутній воді спробував ще один спритний голова КСП з Козятинського району. Сфабрикувати документи йому було неважко: печатка — в кишені, підпис — власноручний. Так з'явилося на світ рішення «вигаданих» загальних зборів про дозвіл на передання житлового будинку балансовою вартістю 37 тисяч гривень у власність голови.

Керівника швидко вивели на чисту воду. Будинок повернули власникові, а на майно спритника наклали арешт.

— Випадки, про які йшлося, підпадають під категорію тяжких злочинів і суворо караються, — уточнив М. Горобець. — Не варто розраховувати на спокійне життя тим, хто не потрапив міліціонерам на «гачок». Бо на їх речі, яким «зробили ноги», в господарствах залишилися документи. За ними й шукатимуть крадене.

Операція під умовною назвою «Реформи», наголосив співрозмовник, триватиме.

Кожен четвертий із притягнутих торік до кримінальної відповідальності у сфері АПК обіймав посаду керівника господарства, провідного спеціаліста або бухгалтерського працівника. Збитки від пограбування селян становлять 968 тисяч 287 гривень. 778 тисяч гривень уже відшкодовано за рахунок винних.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Організація придбає у власність, шляхом довгострокової оренди з викупом приміщення у центральних районах Києва під офіс 200—300 кв. м. та додатково з наявністю підвального (нежитлового) приміщення під склад.

З пропозиціями звертатися за телефонами: 264-91-44; 264-97-83.

252039, Київ, вул. Фрометівська, 2.

Тел./факс: (044) 265-85-42, 264-97-83.

Арбитражный суд Донецкой области (г. Донецк, бульвар Пушкина, 34) возбудил дело:

№ 5-403Б о признании банкротом закрытого акционерного общества «Стройкерамика», юридический адрес: 84122, Донецкая область, г. Славянск, ул. К. Маркса, 77, р/с 26007187226001 в Славянском территориальном обособленном безбалансовом отделении КБ «Приватбанка», идентификационный код 25094108.

Требования кредиторов и заявления санаторов принимаются на протяжении одного месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Донецкой области (83005, г. Донецк, бульвар Пушкина, 34) возбудил дело № 5-275 Б о признании банкротом частного предприятия «Производственно-комерческая фирма НПС», юридический адрес: 84145, Донецкая область, г. Славянск, пос. Николаевка, ул. Мира, 14, кв. 18, расчетный счет № 26002980547, МФО 334226, код 24321298.

Требования кредиторов и заявления санаторов принимаются на протяжении одного месяца со дня опубликования обьявления

Арбітражним судом Івано-Франківської області порушено справу № Б-1/689 про банкрутство Коломийського райсількомунгоспу (код ЄДРПО 01237247, р/р 26001200132001 у відділенні АК АПБ «Україна», м. Коломия, МФО 336086, адреса: 285200, Івано-Франківська обл., Коломийський р-н, с. Нижній Вербиш). Усім кредиторам, а також можливим санаторам Коломийського райсількомунгоспу із заявами звератися до Арбітражного суду Івано-Франківської області за адресою: 284000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11, протягом місяця з моменту публікації.

Государственная налоговая инспекция в г. Армянске АР Крым сообщает, что Арбитражным судом Автономной Республки Крым возбуждено дело № 2-1/208-2000 о банкротстве футбольного клуба Крымского государственного производственного объединения «Титан», ОКПО 222505071, юридический адрес: 96012, АР Крым, г. Армянск, промзона КГПО «Титан», р/с 26007301390316 в ПИБ г. Армянск, МФО 324407.

Претензии кредиторов и заявления санаторов подавать в арбитражный суд (г. Симферополь, ул. Карла Маркса, 19) в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбуждены дела о банкротстве:

— Дело № 18/61 Б о банкротстве ООО «Веста» (340105, г. Донецк, ул. Артема, 147-а, ОКПО 13512032, р/с 26008019800106 в Донецком КБ «Донуглекомбанк», МФО 334895).

— Дело № 24/325 Б о банкротстве ООО «Кан» (340054, г. Донецк, пр. Киевский, 36, ОКПО 24158415, р/с 260063015 в Киевском отделении АК Проминвестбанке Украины, МФО 334271).

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования.

Арбітражним судом Вінницької області (21000, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушено справу № 03/8-421 про банкрутство філії Погребищенська госпрозрахункова дільниця 01 Вінницького об'єднаного виробничого кооперативу «Будматеріали» (Вінницька область, м. Погребище, вул. Богуна, 2, р/р 26002200113001 в Погребищенському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 302270).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

До уваги акціонерів ВАТ «Кам'янець-Подільська «Агропромтехніка»

Правління товариства повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 12 травня 2000 року о 10-й годині за адресою: м, Кам'янець-Подільський, вул. Князів Коріатовичів, 25.

Порядок денний:

1. Звіт правління, спостережної ради, ревізійної комісії про роботу в 1999 році.
2. Затвердження звіту та балансу підприємства за 1999 рік.
3. Внесення змін до статуту. Створення дочірніх підприємств.

Телефон для довідок: 9-12-89.

Правління.

ЗАО «Запорожский речной порт» по требованию АСК «Укрречфлот»,

сообщает об изменениях в повестке дня общего собрания акционеров ЗАО «Запорожский речной порт», которое состоится 12 апреля 2000 года.

Изложить п.5. для собрания товарищества в следующей редакции:

«О реорганизации ЗАО «Запорожский речной порт» путем присоединения его к АСК «Укрречфлот» и утверждение договора о присоединении».

Дополнить повестку дня пунктами:

1. О выкупе товариществом акций ЗАО «Запорожский речной порт» у акционеров — физических лиц.

2. Об уменьшении уставного фонда ЗАО «Запорожский речной порт» в соответствии с действующим законодательством Украины. Информация об условиях уменьшения уставного фонда ЗАО «Запорожский речной порт»:

1. Причина и цель реорганизации порта — проведение единой коммерческой политики в организации перевозки, переработки и хранения внешнеторговых и внутрибассейновых грузов, оптимизации финансовых потоков внутри группы АСК «Укрречфлот», повышение конкурентоспособности.

2. Способ и номинальный размер изменения уставного фонда ЗАО «ЗРП» — уставный фонд общества (26122200 грн.) уменьшается до 91427,7 грн. путем умножения его на номинал акций АСК «Укрречфлот»

(26122200 х 0,35 грн. = 91427,7 грн.).

3. Уставный фонд АСК «Укрречфлот» увеличивается на 91427,7 грн. и количество акций Компании будет также увеличен на 261222 шт.

4. Новая номинальная стоимость акций составит 0,35 грн. Обмен акций порта на акции компании осуществляется в отношении:

1 акция компании — 1 акция порта.

5. Права акционеров ЗАО «ЗРП» при изъятии акций —акционеры, не голосовавшие за принятие решения о реорганизации и обратившиеся в порт с письменным заявлением о выкупе принадлежащих им акций,—выкуп осуществляется по цене утвержденной общим собранием, но не ниже номинала (100 грн. — 1 акция).

6. Дата начала и окончания подписки на акции, которые изымаются, будет назначена после окончания процедуры реорганизации порта путем присоединения к АСК «Укрречфлот».

7. Порядок возмещения владельцам акций убытков, связанных с изменением уставного фонда ЗАО «ЗРП», — в соответствии с действующим законодательством Украины.

Оргкомитет

***МП НПЦ «Борей»**, идентификационный код 13671658, ул. Артема, 24 ликвидируется в соответствии с решением Совета учредителей с 15.01.00 г. Претензии принимаются в течение одного месяца со дня опубликования объявления.*

До уваги акціонерів ВАТ «АТП 16363»!

7 травня 2000 р. о 10.00 відбудуться збори акціонерів ВАТ «АТП 16363» за адресою: 61172, м. Харків, вул. Роганська, № 160 в актовому залі.

Порядок денний:

1. Звіт правління товариства, ревізійної комісії, Спостережної Ради про результати фінансово-господарської діяльності у 1999 році та основних напрямах діяльності у 2000 році.
2. Затвердження річного звіту та балансу за 1999 рік.
3. Про внесення змін до статуту.
4. Різне.

Початок реєстрації о 8.00.

Для участі у зборах мати документ, який посвідчує особу, доручення на право голосування уповноваженій особі (для довірених осіб).

Тел. Для довідок: 99-57-33.

Правління ВАТ «АТП 16363».

Арбитражный суд Донецкой области (83105, г. Донецк, бульвар Пушкина, 34) возбудил дела:

1. № 5-388Б о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью «Ласто», юридический адрес: 84100, Донецкая область, Славянский р-он, пос. Райгородок, ул. 1 Мая, 4, р/с № 26001980281 в Славянском отделении Укрсоцбанка, МФО 334226, идентификационный код 237732, 13.

2. № 24/358Б о признании банкротом Производстенно-комерческого общества с ограниченной ответственностью «Дункан», юридический адрес: 84100, Донецкая область, Славянский р-он, пос. Черкасское, ул. Школьная, 14/9, р/счет № 26003980193 в Славянском отделении Укрсоцбанка, идентификационный код 23122013.

Требования кредитов и заявления санаторов принимаются на протяжении одного месяца со дня опубликования.

Арбітражний суд Київської області (м. Київ-33, вул. Жилянська, 58-б) за заявами Сквирської МДПІ порушив справи про банкрутство:

1. № 28/12б-2000 Кривошиїнського споживчого товариства (09013, обл. Київська, Сквирський район, с. Кривошиїнці, вул. Сквирська, 87а, р/р 26004300190015 у Білоцерківському відділенні АКБ «Укрсоцбанк», МФО 321046, код ЗКПО 01754422;

2. № 27/125-2000 Горобіївського споживчого товариства (09053, обл. Київська, Сквирський район, с. Горобіївка, вул. Шевченка, 1, р/р 26007300230013 у Білоцерківському відділенні АКБ «Укрсоцбанк», МФО 321046, код ЗКПО 05582225;

3. № 14/11б-2000 Великополовецького споживчого товариства (09030, обл. Київська, Сквирський район, с. Великополовецьке, вул. Леніна, 1, р/р 26006300250016 у Білоцерківському відділенні АКБ «Укрсоцбанк», МФО 321046, код ЗКПО 01754132.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (01030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького,44-в) за позовом ДПІ у Ленінградському районі м. Києва порушив справи про банкрутство:

№ 24/25-б товариства з обмеженою відповідальністю «Агротехконтракт» (юридична адреса: м. Київ-164, вул. Булахівського, 38, кв. 89, р/р № 26001202981001(980) у Либідському відділені АК АПБ «Україна», МФО 322926).

№ 24/46-б товариства з обмеженою відповідальністю «Торгова мережа «Магістраль» (юридична адреса: м. Київ-148, вул. Корольова,2а, р/р № 26001010000571 в Залізничній філії «Хрещатик банку», МФО 322595).

№ 24/43-б Спільного українсько-німецького підприємства товариства з обмеженою відповідальністю «СІК ЛТД» (юридична адреса: м. Київ-134, пр. Корольова,6, р/р № 26005030007001/980,280,810,840, № 26037030007002/280,810,840, № 26047030007003/980 в АКБ «Інтербанк», МФО 300216).

№ 24/45-б приватного підприємства «Анастасія» (юридична адреса: м. Київ-164, вул. Депутатська, 2, р/р № 26000300451О1 в КФ КФС «Експобанку», МФО 322700).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування.

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справу № 6/350-б про банкрутство ТОВ «ЕСБІ» (Київ, проспект Перемоги, 60, кв. 152), р/р 26000168438001, МФО 320649 в РЦ КБ «Приватбанк», код 24721655, розміщеного в м. Київ, пл. Перемоги, 65.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Львівської області (Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/1882-21/482 про банкрутство ТОВ «Космос» (Трускавець, вул. Шевченка, 14), код ЗКПО № 13833339, р/р 260090001329 УСБ м. Трускавець. Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом одного місяця.

Арбітражний суд Луганської області (Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) за заявою Коломийської паперової фабрики порушив справу № 9/12 б про банкрутство малого приватного підприємства «ММЛ Укрснаб» , що міститься за адресою: Луганськ, вул. Оборонна, 103, р/р 26008195539001 в філії Приватбанку (Луганськ, МФО 304795, код 24849711). Розпорядник майна боржника —Ладарія П. А. ліцензія № 000019.

Претензії кредиторів приймають у арбітражний суд протягом місяця з дня опублікування оголошення.

До відома громадськості

ЗАТ «Укренергопродукт», адреса: м. Київ, вул. Шота Руставелі, 39/41, оф. 904. тел. 220—70—07, подав до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання природного газу за місцем здійснення заявленої діяльності — територія України.

Арбитражный суд Донецкой области (83105, г. Донецк, бул. Пушкина, 34) возбудил дело № 15/5 Б о банкротстве частного предприятия «Продамет» (83092, г. Донецк, ул. Независимости, д. 15, кв. 73, р/с № 26000301710460 в Кальмиусском отделении АКПИБ Украины г. Донецка, МФО 335332, ОКПО 24069640).

До відома акціонерів ЗАТ «Телекомінвест-Київ».

Шавновні акціонери!

28 квітня 2000 року о 10.00 за адресою: м. Київ, вул. Політехнічна, 33, у приміщенні ЗАТ "Телекомінвест—Київ" відбудуться Загальні збори акціонерів Закритого акціонерного товариства «Телекомінвест—Київ».

Порядок денний:

1. Звіт Генерального директора про діяльність підприємства за 1999 рік.
2. Розглядання заяв акціонерів щодо виходу зі складу учасників ЗАТ «Телекомінвест—Київ» та продажу своїх акцій підприємству.

Довідки за тел.: (044) 241-84-04, 241-84-03.

ТДВ-ДТ «Адоптація», що буде зареєстроване в Мінській райдержадміністрації є правонаступником ТДВ «Золото України», зареєстроване у Печерській райдержадміністрації за № 22959424 від 19.01.95 р.

Загублене свідоцтво ТДВ «Золото України» № 22959424 від 19.01.95 р., вважати недійсним.

ДП «БКС—Кам'янець» Акціонерного товариства «Банкомзв'язок», зареєстроване Кам'янець—Подільською райдержадміністрацією 7.07.1997, свідоцтво № Ю—0410, код ЄДРПОУ 23842888 повідомляє про свою перереєстрацію у зв'язку із зміною назви і організаційно—правової форми.

Арбітражним судом Херсонської області у Херсоні, 73000, вул. Горького, 18 порушено справи про банкрутсво:

— справу № 6/8—Б КП «Моноліт», 73000, Херсон, вул. 40 років Жовтня, 179-а, кв. 1, ідентифікаційний код 22733981, р/р 260011770, обласна дирекція АКБ УСБ Херсон, МФО 352093;

— справу № 5/10—Б ТзОВ «Таїс-1»,73025, Херсон, вул. Подпільна, № 47, кв. 17, ідентифікаційний код 22757873, р/р 122158001, ХФ КБ «Приватбанк»;

— справу № 5/9—Б ТзОВ фірма «Нікіта—Трейдінг», 73009, Херсон, вул. Нафтовиків, 5, ідентифікаційний код 24104767, р/р 2600500250301, Київ АБ ф-я «Брокбізнесбанк», ХФ, МФО 352372.

У номер

Київ

Аудит — уранці, кредит — увечері

Україна навряд чи отримає від Світового банку третій транш кредиту — 100 мільйонів доларів — на реформування банківського сектора, доки МВФ не відновить програму розширеного фінансування. А якщо і відновить, то лише після закінчення аудиту Нацбанку.

Про це, ніби змовилися, заявляють нині майже усі експерти. Тим часом, як повідомило агентство «Інтерфакс-Україна», наприкінці місяця до Києва для переговорів про співпрацю на найближчі три роки має прилетіти директор Світового банку по Україні та Білорусі Лука Барбоне. Можна не сумніватися, що переговори почнуться саме з вимог, виконання яких дозволить Україні розраховувати на вищезгадувані 100 мільйонів. Серед них, до речі, не лише закриття доброї половини збиткових комерційних банків, а й створення прибуткових — страхових фондів під депозитні вклади населення. Фонди є, але умови жорсткі: аудит —уранці, кредит — увечері. Тож якщо експерти праві, від МВФ сьогодні, крім іншого, залежить і надійність наших заощаджень.

Розкажемо про себе

Триває підготовка до проведення Міжнародного щорічного фестивалю «Нашого цвіту — по всьому світу» (див. «ГУ» від 30 жовтня 1999 р.). Зацікавлення щодо участі в ньому виявили майже всі причетні до «діаспорної» тематики вітчизняні митці. Зокрема, кілька своїх стрічок запропонували С. Дудка (режисер) та В. Колодяжний (автор сценаріїв). Триптих «Відень та Україна» висвітлює стан україністики у Віденському університеті. «Український дім пана Маркіяна» — розповідь про Марка Припхана, уродженця Івано-Франківщини, який з 1930 р. мешкає в столиці Австрії. Ще одна робота митців — «Ігор Гук — людина Європи» — оповідає про видатного українського хірурга, котрий нині працює в клініці Віденського університету.

Кілька фільмів представив відомий режисер В. Сперкач, а саме: «Повернення сиріт», «Кубанські козаки. А літ вже двісті...» і «Вони чекати не можуть». Останній — розповідь про благодійництво пані Євгенії Пастернак з Канади, яка пожертвувала 100 тисяч доларів на харчування для нужденних в Україні.

Про першу хвилю української еміграції до Канади розповідає ігрова повнометражна стрічка М. Illєнка «Фучжоу».

А зарубіжні українці-митці поки що представлені одним лише В. Вексеєм (Челябінськ), який запропонував фільм «Квіти Уралу — Кобзарю».

Чернігів

Слов'янські зустрічі

Сьогодні в Чернігові стартує XII міжнародний фестиваль «Слов'янські театральні зустрічі». Він проходитиме в місті на Десні п'ять днів. Шанувальників театрального мистецтва мають можливість переглянути творчі роботи театрів Києва, Івано-Франківська, Брянська, Гомеля, Ніжина та господарів фестивалю.

Колектив «Голосу України» висловлює глибоке співчуття своєму співробітникові, ветерану війни і праці Сіробабі Володимиру Яковичу, у зв'язку з тяжкою втратою — смертю сина

Валерія Володимировича.

На 64-му році пішов із життя директор Одеського науково-дослідного інституту зв'язку

Патоков Леонід Федорович.

Він народився 10 березня 1937 року у селі Іванівка Первомайського району Миколаївської області. Все трудове життя Леоніда Федоровича було пов'язане з Одеським науково-дослідним інститутом зв'язку, де він пройшов шлях від молодшого наукового співробітника до директора. Від природи обдарована людина, він став автором 37 наукових робіт. За свою сумлінну працю та значний внесок у розвиток галузі зв'язку був нагороджений нагрудним знаком «Почесна відзнака Міністерства зв'язку України», відзнакою «Почесний радист», йому було присвоєно звання «Майстер зв'язку».

Пам'ять про добру, талановиту людину, професіонала з великої літери вічно житиме в наших серцях.

Колектив відкритого акціонерного товариства «Укртелеком» висловлює щире співчуття рідним та близьким Патокова Леоніда Федоровича з приводу його передчасної смерті.

Кримчанам прописали шокову терапію

Ціни

На постанову Ради Міністрів автономії про підвищення тарифів на житло, водопостачання і водовідведення у середньому в 1,7—3,6 рази нарікають навіть високооплачувані чиновники.

Міський голова Сімферополя Валерій Єрмак, почувши, що за трикімнатну квартиру відтепер доведеться платити аж 217 гривень, двокімнатну — 160, а однокімнатну, без тепла, — 52, вигукнув: «У цій залі є хоч одна людина, котра не звернеться за субсидіями?» Не менш бурхливо обговорюють ситуацію, пов'язану з погіршенням життєвого рівня, пересічні кримчани.

Кілька інтерв'ю на вулицях столиці півострова засвідчили, що гірка пігулка від уряду змусила скривитись усіх жителів автономії.

Безробітний батько школяра Василь Пахов, який має намір міняти свою двокімнатну квартиру на ще меншу, переконаний, що загальна потреба в субсидіях становитиме не 200 млн. гривень, як визначив уряд, а набагато більше. Адже по допомогу найближчим часом звернеться силасиленна кримчан.

Власниця чотирикімнатної квартири, викладач вузу, в якої «на плечах троє дітей, два пенсіонери і чоловік, котрому теж місяцями затримують зарплату», Катерина Бережкова, говорить, що нові комунальні тарифи її сім'я не подужає.

— Судіть самі. Оплата подачі води в середньому по Криму становитиме 72 копійки за кубометр (водовідведення —в середньому 40 коп.), квартплата за 1 кв. метр загальної площі — 33 коп., у будинках з ліфтами і 24 коп. — без них.

До слова, середня зарплата нині — 172 грн., пенсія — 74. Ще треба врахувати й те, що заборгованість кримчанам у зарплаті становить 190 млн. грн., пенсіях — 70 мільйонів.

— Ми прийняли непопулярне рішення, — зізнався кримський прем'єр Сергій Куніцин, — але іншого виходу не було. Надто значною стала невідповідність реальних витрат підприємств з надання житлово-комунальних послуг споживчим тарифам. Розуміючи, що введення нових цін може призвести до соціального вибуху, уряд пішов шляхом гнучкого їх підвищення. У середньому вартість комунальних послуг зросте на 5—8%.

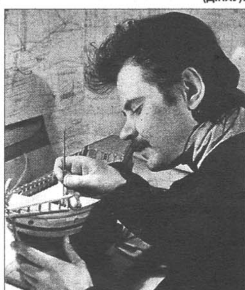
Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фотофакт

Члени вінницького судномодельного клубу «Стапель» готуються до чемпіонату світу з цього виду спорту, що має відбутися в липні у Бельгії. Андрій Недорізанюк змайстрував точну копію колумбівської каравели «Пінта».

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА (ДІНАУ).

А Проскурня махав шаблею

Репортаж

Якщо в житті бракує екзотики, варто піти до Сергія Проскурні, директора фестивалю «Мистецьке березілля». Цей фестиваль (вже дев'ятий!) триватиме з 28 березня по 30 квітня, а зараз вирулює на старт.

І от Проскурня зібрав пресу й нагадав, що діло таки буде. Заодно роздав перший номер журналу «Мистецьке березілля». Якщо нульовий номер мав формат простирадла (можна вкриватись на ніч), то цей менший — хоч клади під голову як подушку. Саме під голову, бо в ньому багато фестивальної інформації, яку ми тут викласти не в змозі. Скажемо лиш, що на фестиваль прийдуть театри з п'яти континентів!

Оскільки його тема — «Вічний театр», то ми скоро побачимо вельми екзотичні форми театру-ритуалу (якот, бойові танці червоношкірих). Але побутові прояви такого театру безмежні. Сам Проскурня, як людина-театр, і показав це: ритуально вручив гонорар у конвертиках авторам журналу «Мистецьке березілля», а потім запропонував одному з гостей (теж ритуально) одягти протигаз. Натовп весело скандував «Гази!», а Проскурня диригував процесом.

Здалося (і не вперше), що він міг би зробити свій фестиваль на рівному місці. Скажімо, зібрав би всіх котів та горобців Києва, подзвонив у знаменитий дзвіночок і... Звісно, несвідомі коти з'їли б декотрих горобців. А Проскурня, нарікаючи на Мінкультури, цілий рік розплачувався б з горобцями. І розплатився б! Уміння цивілізовано платити борги у нього не віднімеш. Може, саме тому «Березілля» й існує десять літ.

... Проскурня входить у фестивальний ритм. Щойно з ним сталося ще дещо, варте репортажу. Він зібрався на 40-річчя Юрія Андруховича, зателефонував в аеропорт і спитав, чи є квитки на Івано-Франківськ. Є, кажуть. Він одяг на свою лису китайську голову червонозоряну будьонівку, узяв шаблю (для ювіляра) й прибув в аеропорт. Можна лиш уявити, як би його, в отій будьонівці, зустріли у Франківську! Але тут у них не долетів, бо... квитки-то є, але літак не вилітає, бо Проскурня — єдиний пасажир! Я заздрю тим, хто бачив, як Проскурня махав шаблею в аеропорту «Жуляни»!

Христофор ГРУША.

«Спочатку тікали, як хто міг...»

До 55-річчя Перемоги: солдатські історії

(Початок на 1-й стор.).

Однак уранці прокинулися від вибухів авіаційних бомб і артилерійських снарядів. Нам наказали виступити до кордону і зайняти оборонні позиції поблизу села Гороховці. Тепер від німців нас відділяло лише сорок метрів — вони були одразу за річкою, та переходити її не спішили. Обстрілювали із гармат, бомбили з повітря. Ми дуже дивувалися: чому не видно наших літаків? Ходили чутки, що із львівського аеродрому не злетів жоден через брак пального... Так ми й сиділи в окопах, поки не надійшов наказ про відступ.

Відходили вночі. Йшли до світанку, окопувалися, а коли сутеніло, знову рушали на схід. Німці були ліпше навчені воювати у гірській місцевості, й частенько ми натрапляли на засади їхніх десантників...

А перший радянський літак побачили десь через тиждень після початку війни. Та й то не обійшлося без курйозу. Не розібравшися, солдати почали обстрілювати його з кулеметів. Він приземлився неподалік. Я не чув, що казав пілот, але він дуже зрозуміло крутив пальцем біля скроні. Таких недоречностей на початку війни було чимало... Відступаючи, наша частина перетинала лісок, ущент заповнений новісінькими танками. На запитання, чому вони стоять, танкісти відповідали: немає пального. Вся техніка дісталася ворогові без бою...

Коли були під Вінницею, групі солдат, в тому числі й мені, було наказано зайти в тил ворога і трішки його «потріпати». Командир дав мені наказ, щоб я повідомив інших про відхід. Мабуть, я надто розмахував руками, і мене помітив снайпер. Куля влучила в голову. Я до цього часу дякую Богові, що на мені не було каски, бо куля потрапила під таким кутом, що коли б зрикошетила, то відірвала б голову. Після лікування повернувся до своєї частини. Брав участь у визволенні Болгарії, Румунії, Югославії. Перемогу застав у Чехословаччині, поблизу Праги. А згодом — японський фронт. З того походу запам'ятався випадок, коли, рибалячи в одному з озер, я впіймав маленького бобиря. Як його тільки туди занесло? Я так йому зрадів, немов вісточку з дому отримав...

Леонід ХОДАК.

Кіровоград.

Розповідь ветерана записав Олег Бондар, власний кореспондент «ГУ» в Кіровоградській області.

Футбол

Лише результати

Першість країни. Перша ліга. 19-й тур.

«Чорноморець-2» — «Оболонь-ППО». 3:0. 300 глядачів. Сухомлинов, 43, 48, Терещенко, 45. На 50-й хв. киянин Лактіонов не реалізував пенальті.

«Закарпаття» — СК «Миколаїв». 1:1. 2 000. Жениленко, 29, у власні ворота — Дерипапа, 15.

«Явір-Суми» — ФК «Черкаси». 1:1. 500. Бабійчук, 60, з пенальті — Фінкель, 49.

ЦСКА-2 — ФК «Вінниця». 1:0. 100. Селезньов, 34.

«Шахтар-2» — ФК «Львів». 2:0. 1 000. Бєлік, 29, Матвеєв, 54.

«Сталь» — «Нафтовик». 3:1. 5 000. Вертлецький, 35, Лопаткін, 50, 71 — П. Захаров, 38.

«Металург» — «Динамо-2». 1:1. 4 000. Максим'юк, 34, у власні ворота — Целих, 78.

«Полісся» — «Поліграфтехніка». 1:1. 500. Паршин, 7 —Левченко, 31.

«Сталь» — 42 очки, «Шахтар-2» — 37, «Динамо-2»—35, ФК «Черкаси» — 34, «Металург»—, ЦСКА-2 — по 31, ФК «Львів» — 29, СК «Миколаїв» — 28, «Волинь» — 27, «Полісся» — 26, «Закарпаття» — 25, ФК «Вінниця», «Поліграфтехніка» — по 21, «Явір-Суми» — 20, «Оболонь-ППО», «Нафтовик» — по 18, «Чорноморець-2» —13.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.
Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311050.
2 3 4 5 6 7 8 9

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України